

Gönüllümüz sevgili Mete'nin
yaz kampı sonrası yazdığı anlamlı
şiiri paylaşıyoruz...

Saygılarımızla,
ILKYAR

--

Orda bir YIBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

Merhabalar,

Bir yaz kampı daha sona erdi, pırıl pırıl yürekleri yolcu ederken bu kez geride kalan bizler olmuştuk...

Bu güzel memleketin en sahici aynasıydı bu güzel çocuklar. Gözlerinden sezilen umut, gözlerinden süzülen yaş kadar gerçektir...

Bu güzel çocuklara fırsat ve ortam sağlandığında neler başarabileceklerini gördüm bu bilim kampında.

Hastalığı yüzünden ilk gün bilişim etkinliğine girememişti Okan. Yalnızca 2. gün öğrendikleriyle, yapmıştı projesini. Okan'ın yaptığı oyunu görünce acaba diyor insan. İyi bir üniversite eğitimiyle kim bilir neleri başarabilir bu çocuk?

Anlatmak o kadar zor ki onları, tüm yaşadıklarına rağmen ağız dolusu gülebilmelerini anlamak o kadar zor ki!

Öyle bir yaşam düşünün ki,
Örselenmiş ruhlar,
Hiçe sayılmış bedenler,
Törpülenmiş yalanlar...

Öyle bir yaşam düşünün ki,
Sökülmüş düğmeleri düşünün,
Dikmeye kalksa geçmişi,
İplik iğneye geçmiyor,
Yarınlar bile umutlarını yarınlarına aktarmış,
Sonu gelmiyor.

Ve öyle bir yaşam ki,
Sürgün buğday tarlalarına,
Yüreklere okyanus boyunda,
Gözleri bakabildiğin her rengin aynası.

Kardan adam gibi,
Tertemiz,
Dışı içi bir,
Susar konuşmaz utancından,
Bir yardım eline hasret sessiz çığlıklar...

Tipki kardan adam gibi,
Kıvrdayamaz yerinden,
Bıraksan koşacak,
Yok olmak pahasına,
Güneşe koşacak.

Öyle bir okuma sevgisi düşünün ki,
Okula gidebilmek için,
Kışın soğukunda Elmalı nehrini
Yürüyerek geçen çocuklar...

Ve öyle bir kader düşünün ki,
Sıf nehire köprü yapılmadığı için,
Küçük yaşta "OKUMAK İSTİYORUM" diye haykırırken,
Gelinlikle yaşlandırılan kız çocukları...

Düşünsenize,
Ne burada olmak bizim seçimimizdi,
Ne orada solmak onun seçimi...

İnsanlar...

Aynı gökyüzüne bakan,

Yarısı yüzünde yerin,

Diğer yarısı ters yüz...

Öyle bir yaşam düşünün ki,

Ne düş, ne de düşün!

Tüm bunları bilirken,

Hangi bahane, hangi dargınlık, hangi kızgınlık,

Elimiz kolumuz bağlı,

Hiçbir şey yapmadan durmaya sevk edebilir ki bizleri?

